TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR (Jaar B)

Eerste lezing: Uit het boek Job, 38, 1. 8-11.

In die tijd begon de Heer in storm en wind tot Job te spreken: Waar waart ge toen de zee haar poorten beukte, onstuimig los wilde breken uit de moederschoot; toen Ik haar kleedde in wolken en hulde in windsels van wolkenslierten; toen Ik haar paal en perk stelde, de poort vergrendelde en zei: Tot hier en niet verder, hier breken uw trotse golven?

Tussenzang: Ps. 107 (106), 23-24. 25-26. 28-29. 30-31.
Antifoon: Brengt dank aan de Heer, want Hij is goedgunstig,
barmhartig is Hij altijd.

Zij scheepten zich in om de zee op te gaan,
om handel te drijven over het water.
Zij ondervonden de macht van de Heer,
zijn grootheid boven de kolkende afgrond.

Hij sprak en er gierde een stormwind aan,
die zweepte de golven op;
Ze rezen omhoog en zonken weer neer,
ze waren verlamd van ontzetting.

Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.
Hij deed de storm tot een briesje bedaren
en bracht de golven tot rust;

Hij gaf hun kalmte en nieuwe moed
en bracht hen in veilige haven.
Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen.

Tweede lezing: Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte, 5, 14-17.

Broeders en zusters,
De liefde van Christus laat ons geen rust sinds wij hebben ingezien dat Een is gestorven voor allen. Maar dan zijn allen gestorven! En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die ter wille van hen is gestorven en verrezen. Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer naar de oude maatstaven. En al hebben wij Christus ooit op zulke wijze beoordeeld, dan nu toch niet meer. Zo is dus wie in Christus is een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen.

Alleluia: cf. Hand. 16, 14b.

Alleluia. Maak ons hart ontvankelijk, Heer, opdat wij de woorden van uw Zoon zouden begrijpen. Alleluia.

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus, 4, 35-41.

Op een dag tegen het vallen van de avond sprak Jezus tot zijn leerlingen: Laten we oversteken. Zij stuurden het volk weg en namen Hem mee zoals Hij daar in de boot zat; andere boten begeleidden Hem. Er stak een hevige storm op en de golven sloegen over de boot zodat hij al vol liep. Intussen lag Hij aan de achtersteven op het kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden Hem: Meester, raakt het U niet dat wij vergaan? Hij stond op, richtte zich met dwingend woord tot de wind en sprak tot het water: Zwijg stil! De wind ging liggen en het werd volmaakt stil. Hij sprak tot hen: Waarom zijt gij zo bang? Hoe is het mogelijk dat ge nog geen geloof bezit? Zij werden door een grote vrees bevangen en vroegen elkaar: Wie is Hij toch, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?

Twaalfde zondag van de tijd door het jaar B

CKK 423, 464-469: Jezus, waarlijk God en waarlijk mens

CKK 1814-1816: het geloof als gave van God en het antwoord van de mens

CKK 671-672: het geloof behouden in tegenspoed

CKK 423, 464-469: Jezus, waarlijk God en waarlijk mens

CKK 423 Wij geloven en belijden dat Jezus van Nazareth, in Betlehem als jood geboren uit een vrouw van Israël, ten tijde van koning Herodes de Grote en keizer Augustus, van beroep timmerman, gekruisigd en gestorven in Jeruzalem tijdens de regering van keizer Tiberius, onder de landvoogd Pontius Pilatus, de eeuwige, mensgeworden Zoon van God is, dat Hij is "uitgegaan van God" 1 , "uit de hemel is neergedaald" 2 3 , "dat Hij werkelijk mens is geworden" 4 , want "het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulk een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt, vol genade en waarheid (...). Van zijn volheid hebben wij allen ontvangen: genade op genade" (Joh. 1, 14.16).

1) Vgl. Joh. 13, 3 In het bewustzijn dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en naar God terugkeerde,

2) Vgl. Joh. 3, 13 Nooit is er iemand naar de hemel geklommen, tenzij Hij die uit de hemel is neergedaald, de Zoon des Mensen.

3) Vgl. Joh. 6, 33 “want het brood van God daalt uit de hemel neer en geeft leven aan de wereld.”

4) Vgl. 1 Joh. 4, 2 Hieraan onderkent gij de Geest van God: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus werkelijk mens is geworden, is van God;

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=423

YOUCAT 71 Waarom heten de verhalen over Jezus ‘evangelie’: blijde boodschap?
Zonder de Evangeliën zouden wij niet weten dat God ons uit oneindige liefde zijn Zoon zendt, opdat wij ondanks onze zonden weer in de eeuwige gemeenschap met God terugkeren. 1
De verhalen over Jezus’ leven, sterven en opstanding zijn het beste wat wij op deze wereld kunnen horen. Ze getuigen dat de in Bethlehem geboren Joodse mens Jezus van Nazareth de mensgeworden ‘Zoon van de levende God’ (Mt. 16, 16) is. Hij is door de Vader gezonden ‘opdat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen’ (1 Tim. 2, 4).

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 422-429
De blijde boodschap: God heeft zijn Zoon gezonden
"Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God zijn Zoon gezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de Wet, opdat Hij hen die onder de Wet stonden, zou bevrijden, ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=71

CKK 464 Het unieke en geheel eenmalige gebeuren van de menswording van de Zoon van God betekent niet dat Jezus gedeeltelijk God en gedeeltelijk mens is, noch dat Hij het resultaat is van een vage vermenging van het goddelijke en het menselijke. Hij is waarlijk mens geworden, terwijl Hij

waarlijk God bleef. Jezus Christus is ware God en ware mens. Deze geloofswaarheid heeft de kerk in de loop van de eerste eeuwen moeten verdedigen en verklaren tegenover ketterijen die haar verdraaiden.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=464

YOUCAT 77 Wat betekent het dat Jezus waarlijk God en waarlijk mens tegelijk is?
In Jezus is God werkelijk één van ons en daardoor onze broeder geworden; maar Hij bleef tegelijk ook God en daardoor onze Heer. Het Concilie van Chalcedon leerde in het jaar 451 dat het God-zijn en het mens-zijn in de ene persoon van Jezus 'ongescheiden en onvermengd' met elkaar verbonden zijn. 1
De Kerk heeft er lang mee geworsteld hoe zij de verhouding tussen de goddelijkheid en de mensheid in Jezus Christus moest formuleren. Goddelijkheid en mensheid hebben geen concurrerende verhouding met elkaar, zodat Jezus maar gedeeltelijk God en gedeeltelijk mens zou zijn. Ook is het niet zo dat het goddelijke en het menselijke in Jezus een vermenging aangaan. God heeft in Jezus niet slechts voor de schijn een menselijk lichaam aangenomen (doketisme), maar Hij werd werkelijk mens. Ook gaat het bij het goddelijke en het menselijke niet om twee verschillende personen (nestorianisme). En ten slotte is het ook niet zo dat in Jezus Christus de menselijke natuur helemaal opgaat in de goddelijke natuur (monofysitisme). Tegen al die dwaalleren in heeft de Kerk vastgehouden aan het geloof dat Jezus Christus in één persoon tegelijk waarlijk God en waarlijk mens is. De beroemde uitdrukking 'ongescheiden en onvermengd' (Concilie van Chalcedon) probeert niet iets uit te leggen waar het menselijke verstand niet bij kan, maar houdt als het ware de uitersten van het geloof bijeen. De uitdrukking geeft de 'richting' aan waarin het mysterie van de persoon van Jezus Christus gezocht kan worden.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 464-467.469 "Het unieke en geheel eenmalige gebeuren van de menswording van de Zoon van God betekent niet dat Jezus gedeeltelijk God en gedeeltelijk mens is, noch dat Hij het resultaat is van een vage vermenging van het goddelijke en het menselijke. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=77

CKK 465 De eerste ketterijen hebben niet zozeer de godheid van Christus ontkend als wel zijn ware mensheid (gnostisch docetisme). Vanaf de tijd van de apostelen heeft het christelijk geloof de werkelijke menswording van de Zoon van God benadrukt: "in het vlees gekomen". 1 2 Maar vanaf de derde eeuw heeft de Kerk tegen Paulus van Samosata op een Concilie, bijeen in Antiochië, duidelijk moeten bevestigen dat Jezus Christus van nature en niet door aanneming Zoon van God is. Het eerste Oecumenische Concilie van Nicea van 325 beleed in zijn Credo dat de Zoon van God "geboren is, en niet geschapen, een in wezen (homousios) met de Vader" 3 en veroordeelde Arius die beweerde dat "de Zoon van God uit het niet is voortgekomen" 4 en "van een andere wezenheid is dan de Vader". 5

1) Vgl. 1 Joh. 4, 2-3 Hieraan onderkent gij de Geest van God: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus werkelijk mens is geworden, is van God; ...

2) Vgl. 2 Joh. 7 Want veel verleiders zijn tot de wereld uitgegaan; zij loochenen de komst van Jezus Christus in het vlees. Dat is het kenmerk van de verleider en de antichrist.

3) 1e Concilie van Nicea, Credo, 1

4) Pseudo Julius I, Brief aan de Bisschoppen van Egypte, Epistula synodalis ad Aegyptios (25 juli 325). vert. uit Gr.

5) 1e Concilie van Nicea, Credo, 2. vert. uit Gr.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=465

CKK 466 De nestoriaanse ketterij zag in Christus een menselijke persoon, verbonden met de goddelijke persoon van de Zoon van God. Hiertegen hebben de heilige Cyrillus van Alexandrië en het derde Oecumenische Concilie, bijeen in Efeze in 431, beleden dat "het Woord, door zich in zijn persoon met een lichaam - bezield met een verstandelijke ziel - te verenigen, overeenkomstig zijn hypostase, mens is geworden". 1 De menselijke natuur van Christus heeft geen andere persoonlijkheid dan de goddelijke persoon van de Zoon van God die haar heeft aangenomen en tot de zijne heeft gemaakt vanaf zijn ontvangenis. Daarom heeft het Concilie van Efeze in 431 afgekondigd dat Maria werkelijk Moeder van God is geworden door de menselijke ontvangenis van de Zoon van God in haar schoot: "Moeder van God, niet omdat de natuur van het Woord, ofwel zijn godheid, het begin van haar bestaan aan de heilige Maagd te danken zou hebben, maar omdat zijn heilig lichaam, begiftigd met een verstandelijke ziel, uit haar geboren is. Op grond hiervan zegt men nu dat het Woord door zich in zijn persoon met een lichaam - bezield met een verstandelijke ziel - te verenigen mens is geworden". 2

1) Concilie van Efese, 2e Brief van Cyrillus van Alexandrië aan Nestorius - 1e Zitting van Cyrillianen op het Concilie van Efeze, Epistula II Cyrilli Alexandrini ad Nestorium (24 feb 430), 1. vert. uit Gr. {...} het Woord, door zich in zijn persoon met een lichaam - bezield met een verstandelijke ziel - te verenigen, overeenkomstig zijn hypostase, mens is geworden {...} Zo bevestigen wij dat de naturen, die in ware eenheid ...

2) Concilie van Efese, 2e Brief van Cyrillus van Alexandrië aan Nestorius - 1e Zitting van Cyrillianen op het Concilie van Efeze, Epistula II Cyrilli Alexandrini ad Nestorium (24 feb 430), 2. vert. uit Gr. Moeder van God, niet omdat de natuur van het Woord, ofwel zijn godheid, het begin van haar bestaan aan de heilige Maagd te danken zou hebben, maar omdat zijn heilig lichaam, begiftigd met een verstandelijke ziel, uit haar geboren is. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=466

CKK 467 De monofysieten beweerden dat in Christus de menselijke natuur als zodanig had opgehouden te bestaan, zodra deze natuur aangenomen was door de goddelijke persoon van de Zoon van God. Met deze ketterij geconfronteerd heeft het vierde Oecumenische Concilie van Chalcedon in 451 beleden:

Wij leren eenstemmig, hierin de heilige Kerkvaders volgend, één en dezelfde Zoon, onze Heer Jezus Christus, te belijden, volmaakt in zijn godheid en volmaakt in zijn mensheid, waarlijk God en waarlijk mens, bestaande uit een verstandelijke ziel en een lichaam, één in wezen met de Vader overeenkomstig zijn godheid, één in wezen met ons overeenkomstig zijn mensheid, "in alles gelijk aan ons, behalve in de zonde" (Heb. 4, 15); geboren uit de Vader vóór alle eeuwen overeenkomstig zijn godheid, en deze laatste dagen voor ons en tot ons heil geboren uit de maagd Maria, Moeder van God, overeenkomstig zijn mensheid.

Eén en dezelfde Christus, Heer, eniggeboren Zoon, die erkend wordt in twee naturen, zonder vermenging, zonder verandering, zonder deling, zonder scheiding. Het verschil tussen de naturen wordt geenszins opgeheven door hun vereniging, maar de eigenschappen van beide worden veeleer gewaarborgd en verenigd in één persoon en in één hypostase. 1

1) Concilie van Chalcedon, 5e Zitting - Over de twee naturen in Christus, Sessio V - Definitio de duabus naturis Christi (22 okt 451), 2-3. vert. uit Gr.

Definitie

Wij leren eenstemmig, hierin de heilige Kerkvaders volgend, één en dezelfde Zoon, onze Heer Jezus Christus, te belijden, volmaakt in zijn godheid en volmaakt in zijn mensheid, waarlijk God en waarlijk mens, bestaande uit een verstandelijke ziel en een ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=467

CKK 468 Na het concilie van Chalcedon maakten sommigen van de menselijke natuur van Christus een soort persoonlijk subject. Het vijfde oecumenische concilie van Constantinopel van 553 heeft tegen hen beleden: "Er is slechts één hypostase (of persoon) die onze Heer Jezus Christus is, één van de Drieëenheid". 1 Alles in de mensheid van Christus moet dus toegeschreven worden aan zijn goddelijke persoon als aan zijn eigenlijk subject, 2 niet alleen de wonderen, maar ook het lijden, 3 en zelfs de dood: "Hij die in het vlees gekruisigd is, onze Heer van de heilige Jezus Christus, is ware God, Heer van de heerlijkheid en een Drieëenheid". 4

1) 2e Concilie van Constantinopel, 8e Zitting - Canones, Sessio VIII - Canones (2 juni 553), 4. vert. uit Lat.

2) Vgl. Concilie van Efese, Bijlage bij de Brief van de Synode van Alexandrië aan Nestorius (3e Brief van Cyrillus aan Nestorius), Anathematismati Cyrilli Alexandrini (22 juni 431), 4

3) Vgl. 2e Concilie van Constantinopel, 8e Zitting - Canones, Sessio VIII - Canones (2 juni 553), 3

4) 2e Concilie van Constantinopel, 8e Zitting - Canones, Sessio VIII - Canones (2 juni 553), 12. vert. uit Gr.

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=468

CKK 469 De kerk belijdt zo dat Jezus onscheidbaar ware God en ware mens is. Hij is werkelijk de Zoon van God die mens geworden is, onze broeder, en dat zonder op te houden God te zijn, onze Heer. "Wat hij was is Hij gebleven, en wat Hij niet was heeft Hij aangenomen", zingt de Romeinse liturgie. 1 2 En de liturgie van de heilige Johannes Chrysostomus verkondigt en zingt: "Eniggeboren Zoon en Woord van God, Gij zijt onsterfelijk en voor ons heil hebt Gij u verwaardigd mens te worden uit de heilige Moeder van God en altijd maagd Maria, Gij die zonder te veranderen mens geworden zijt en zijt gekruisigd. O Christus, God, die door uw dood de dood hebt verpletterd, Gij die één van de heilige Drieëenheid zijt, verheerlijkt met de Vader en de heilige Geest, red ons!" 3

1) Getijdenboek Antifoon bij de Lofzang van Zacharias uit het morgengebed op 1 januari (Getijdenboek 126)

2) Vgl. H. Paus Leo I de Grote, Sermones. 21, 2-3

3) Troparion "O Monoghenis"

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=469

CKK 1814-1816: het geloof als gave van God en het antwoord van de mens

CKK 1814 Het geloof
Het geloof is de goddelijke deugd waardoor we in God geloven en in alles wat Hij ons gezegd en geopenbaard heeft, en dat de heilige Kerk ons voorhoudt te geloven, omdat Hij de waarheid zelf is. Door het geloof "vertrouwt de mens zich in vrijheid geheel aan God toe". 1 Daarom probeert de gelovige de wil van God te kennen en te volbrengen. "Die gerechtvaardigd is door het geloof zal leven" (Rom. 1, 17). Het levende geloof "handelt door de liefde" (Gal. 5, 6).

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Goddelijke openbaring, Dei Verbum (18 nov 1965), 5 Aan de openbarende God is de mens "de gehoorzaamheid van het geloof" verschuldigd Rom. 16, 26 , waardoor hij zich in vrijheid geheel overgeeft aan God door "volledige onderwerping van verstand en wil aan de openbarende God" Dei Filius, ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1814

YOUCAT 307 Wat is het geloof?
Het geloof is de kracht waarmee wij met God instemmen, zijn waarheid erkennen en ons persoonlijk aan Hem binden. 1
Het geloof is de door God geschapen weg naar de waarheid, die God zelf is. Omdat Jezus ‘de weg, de waarheid en het leven’ (Joh. 14, 6) is, kan dit geloof niet alleen maar een houding zijn, geen kwestie van ‘ik geloof het wel.’ Enerzijds heeft het geloof duidelijke inhouden, die de Kerk in het Credo (= geloofsbelijdenis) belijdt en die zij moet behoeden. Wie het geschenk van het geloof wil aannemen, wie dus wil geloven, belijdt dit door alle tijden en culturen heen trouw bewaarde geloof. Anderzijds gaat het in het geloof om vertrouwen en een band met God met hart en verstand, met alle emotionele krachten. Want het is de liefde die ‘het geloof zijn kracht verleent’ (Gal. 5, 6). Of iemand werkelijk gelooft in de God van liefde, blijkt niet uit zijn beweringen, maar uit de daden van zijn liefde.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1814-1816.1842
Het geloof
Het geloof is de goddelijke deugd waardoor we in God geloven en in alles wat Hij ons gezegd en geopenbaard heeft, en dat de heilige Kerk ons voorhoudt te geloven, omdat Hij de waarheid zelf is. Door het ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=307

CKK 1815 De gave van het geloof blijft in wie niet tegen haar heeft gezondigd. 1 Maar "het geloof is dood zonder de daad" (Jak. 2, 26): zonder hoop en liefde verbindt het geloof de gelovige niet ten volle met Christus en maakt het de mens niet tot een levend lidmaat van Christus' lichaam.

1) Vgl. Concilie van Trente, 6. Zitting - Decreet over de rechtvaardiging, Sessio VI - Decretum de iustificatione (13 jan 1547), 25. DH 1545

Op grond hiervan moet men de gerechtvaardigde mensen, of ze nu de ontvangen genade standvastig bewaren, of dat ze de verloren gegane genade weer terug ontvangen hebben, de woorden van de apostel voor ogen houden: "Wees overvloedig in het doen ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1815

CKK 1816 De volgeling van Christus moet niet alleen het geloof bewaren en ernaar leven, hij moet het ook belijden, ervan getuigen vanuit een diepe zekerheid, en het verspreiden: "Allen moeten bereid zijn om Christus tegenover de mensen te belijden en Hem te midden van vervolgingen die de kerk nooit bespaard zullen worden, op zijn kruisweg te volgen". 1 2 De dienst en het getuigenis van het geloof zijn vereist voor het heil: "Ieder die Mij bij de mensen belijdt, hem zal ook Ik als de mijne erkennen bij mijn Vader die in de hemel is. Maar ieder die Mij zal verloochenen tegenover de mensen, hem zal ook Ik verloochenen tegenover mijn Vader die in de hemel is" (Mt. 10, 32-33).

1) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk, Lumen Gentium (21 nov 1964), 42
"God is liefde; wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem" 1 Joh. 4, 16. God nu heeft zijn liefde in ons hart uitgestort door de Heilige Geest, die ons werd geschonken daarom is ...

2) Vgl. 2e Vaticaans Concilie, Verklaring, Over de godsdienstvrijheid - Het recht van de persoon en van de gemeenschappen op sociale en burgerlijke vrijheid in godsdienstige aangelegenheden, Dignitatis Humanae (7 dec 1965), 14
Wil de Kerk gehoorzamen aan het goddelijk bevel: "Maakt alle volkeren tot mijn leerlingen" Mt. 28, 19, dan moet zij zich met alle kracht ervoor inzetten "dat het Woord des Heren zijn luisterrijke loop mag volbrengen" 2 Tess. 3, 1. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=1816

CKK 671-672: het geloof behouden in tegenspoed

CKK 671 ... wachtend tot alles aan Hem onderworpen is
Toch is het rijk van Christus, reeds tegenwoordig in zijn Kerk, nog niet volledig "met macht en grote heerlijkheid" (Lc. 21, 27) 1 gevestigd door de komst van de Koning op aarde. Dit rijk wordt nog belaagd door de boze machten, 2 ook al zijn deze reeds overwonnen door het Pasen van Christus, totdat alles aan Hem onderworpen is, 3 "zolang de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont, er nog niet zijn, draagt de Kerk op haar aardse pelgrimstocht in haar Sacramenten en instellingen, die op deze tijd betrekking hebben, de vergankelijke gedaante van deze wereld. Zolang ook leeft zij te midden van de schepselen die nog steeds zuchten en barensweeën lijden en uitzien naar de openbaring van de kinderen Gods". 4 Om de wederkomst van Christus te verhaasten 5 bidden daarom de christenen, vooral in de Eucharistie 6 tot Hem met de woorden: "Kom, Heer" (Openb. 22, 20) 7 8 .

1) Vgl. Mt. 25, 31 **Het laatste oordeel**
Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie.

2) Vgl. 2 Tess. 2, 7 Het geheim der goddeloosheid doet zijn werking al gevoelen; alleen moet degene die hem nu tegenhoudt nog van het toneel verdwijnen.

3) Vgl. 1 Kor. 15, 28 En wanneer alles aan Hem onderworpen is, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Degene die het al aan Hem onderwierp, opdat God zij alles in alles.

4) 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk, Lumen Gentium (21 nov 1964), 48. vert. uit Lat. De Kerk waartoe wij allen geroepen worden in Christus Jezus en waarin wij door Gods genade tot de heiligheid komen, zal slechts haar voltooiing bereiken in de hemelse heerlijkheid, wanneer de tijd komt van het herstel van alle dingen, , ...

5) Vgl. 2 Pt. 3, 11-12 Wanneer alles zo vergaat, hoe moet gij dan uitmunten door een heilig leven en innige vroomheid, ...

6) Vgl. 1 Kor. 11, 26 Telkens als gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt.

7) Vgl. 1 Kor. 16, 22 Als iemand de Heer niet liefheeft, hij zij vervloekt. Maranatha!

8) Vgl. Openb. 22, 17
De Kerk:
De Geest en de bruid zeggen:
'Kom!
Laat wie het hoort, zeggen: “Kom!”
Wie dorst heeft kome.
Wie wil, neme het water des levens, om niet.'

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=671

YOUCAT 110 Waarom is Jezus Christus de Heer van de hele wereld?
Jezus Christus is Heer van de wereld en van de geschiedenis omdat alles met het oog op Hem geschapen is. Alle mensen zijn door Hem verlost en worden door Hem geoordeeld. 1
Hij is boven ons, als de enige voor wie wij in aanbidding de knieën buigen; Hij is bij ons als het hoofd van zijn kerk, waarin nu al het Koninkrijk van God begint; Hij is ons vooruit als de Heer van de geschiedenis, in wie de machten van de duisternis definitief overwonnen worden en de lotgevallen van de wereld naar Gods plan voltooid worden; Hij komt ons tegemoet in heerlijkheid, op een dag die wij niet kennen, om de wereld te vernieuwen en te voltooien. Zijn nabijheid kunnen wij vooral ervaren in het Woord van God, in het ontvangen van de Sacramenten, in de zorg voor de armen en ‘waar twee of drie in mijn naam samen zijn. 2

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 668-674.680
Christus regeert reeds door middel van de Kerk...
"Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden: om Heer te zijn over doden en levenden" Rom. 14, 9. Het opstijgen ten hemel van Christus betekent dat Hij in zijn menselijke natuur ...

2) Vgl. Mt. 18, 20 Want waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden.'

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=110

YOUCAT 157 Worden wij na onze dood geoordeeld?
Het zogenaamde bijzondere of ook persoonlijke oordeel voltrekt zich in de individuele dood. Het algemene oordeel, dat ook het laatste of jongste oordeel wordt genoemd, vindt plaats op de jongste dag, dus aan het einde van de wereld, bij de wederkomst van de Heer. 1

In het sterven komt ieder mens op het punt van de waarheid. Dan kan niets meer verdrongen en verborgen, niets meer veranderd worden. God ziet ons zoals wij zijn. Wij treden voor zijn gerecht, zijn rechtmaken, want in Gods heilige nabijheid kunnen wij alleen maar 'recht' of helemaal niet zijn – zo 'recht' als God ons wilde toen Hij ons schiep. Misschien moeten we nog een proces van loutering doormaken, misschien kunnen we meteen in de armen van God vallen. Maar misschien zijn we ook zo vol boosheid en haat, zo vol van 'nee' tot iedereen, dat we voor altijd ons gezicht afwenden van de liefde, van God. Een leven zonder liefde is echter niets anders dan de hel.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1021-1022
De dood maakt een einde aan het leven van de mens als de tijd waarin hij de in Christus zichtbaar geworden genade kan aanvaarden of verwerpen. Over het oordeel spreekt het Nieuwe Testament vooral in de zin van de ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=157

YOUCAT 163 Wat is het laatste of jongste oordeel?
Het laatste of jongste oordeel zal plaatsvinden aan het eind van de tijden, bij de wederkomst van Christus. 'Wie het goede gedaan heeft, staat op om te leven; wie het slechte gedaan heeft, staat op om veroordeeld te worden' (Joh. 5, 29). 1
Als Christus in heerlijkheid weerkomt, zal zijn volle licht op ons schijnen. De waarheid zal aan het licht komen: onze gedachten, onze daden, onze verhouding met God en de mensen – niets zal meer verborgen zijn. Wij zullen de definitieve zin van de schepping ontdekken, de wonderbare wegen van God tot ons heil begrijpen en eindelijk ook antwoord krijgen op de vraag waarom het kwaad zo machtig mag zijn, als God toch de uiteindelijke macht heeft. Het jongste oordeel is ook het oordeel over ons. Hier wordt beslist of wij opgewekt worden tot het eeuwige leven, of voor altijd van God gescheiden worden. Aan hen die het leven gekozen hebben, zal God nog eenmaal scheppend handelen. In een 'nieuw lichaam' (2 Kor. 5, 1) zullen zij voor altijd leven in Gods heerlijkheid en Hem met lichaam en ziel prijzen.

1) Catechismus-Compendium, Catechismus van de Katholieke Kerk (15 aug 1997), 1038-1041.1058-1059
De verrijzenis van alle doden, "van de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen" Hand. 24, 15 zal aan het laatste oordeel voorafgaan. Het zal "het uur" zijn, "waarop allen die in de graven zijn, de stem van de Mensenzoon zullen horen. Dan ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=4005&al=163

CKK 672 Christus heeft vóór zijn hemelvaart gezegd dat het uur van de glorievolle vestiging van het Messiaanse koninkrijk 1 , dat door Israël verwacht werd, nog niet was aangebroken. Dat rijk zou, volgens de profeten 2 alle mensen de definitieve orde van gerechtigheid, liefde en vrede moeten brengen. De huidige tijd is volgens de Heer de tijd van de Geest en van het getuigenis, 3 maar het is ook een tijd die nog steeds gekenmerkt wordt door de "nood" 4 en de beproeving van het kwaad 5 die de Kerk niet sparen 6 en het begin inluidt van de strijd van de laatste dagen. 7 8 9 Het is een tijd van wachten en waakzaam zijn. 10 11

1) Vgl. Hand. 1, 6-7 Toen zij eens bijeengekomen waren stelden zij Hem de vraag: "Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" ...

2) Vgl. Jes. 11, 1-9 **De Messias**
Een twijg ontspruit aan de stronk van Isaï, een telg ontbloeit aan zijn wortel. ...

3) Vgl. Hand. 1, 8 “Maar gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het uiteinde der aarde.”

4) Vgl. 1 Kor. 7, 26 Ik meen dan dat dit in onze zware tijden het beste is, dat het voor een mens het beste is zo te leven.

5) Vgl. Ef. 5, 16 Benut de gunstige gelegenheid, want de tijden zijn slecht.

6) Vgl. 1 Pt. 4, 17 Want de tijd van het oordeel is aangebroken, en het begint met het huisgezin van God. Als het met ons begint, hoe zal het dan eindigen voor hen die het evangelie van God weigeren te gehoorzamen?

7) Vgl. 1 Joh. 2, 18 **De grote leugen**
Kinderen, het is ‘het laatste uur'. Gij hebt gehoord dat de ‘antichrist’ moet komen. Inderdaad, er zijn nu al vele antichristen opgestaan, en daarom weten wij dat het laatste uur is aangebroken.

8) Vgl. 1 Joh. 4, 3 maar iedere geest, die Jezus neerhaalt, is niet van God, en dat is de eigenlijke ‘antichrist'. Men heeft u gezegd dat hij komen zou, maar hij is reeds in de wereld, nu al.

9) Vgl. 1 Tim. 4, 1 **Timóteüs moet waken voor de zuiverheid van de leer**
De Geest zegt nadrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, omdat zij gehoor geven aan dwaalgeesten en demonische leringen,

10) Vgl. Mt. 25, 1-13 **De domme en verstandige bruidsmeisjes**
Dan zal het met het Rijk der hemelen zijn als met tien meisjes die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. ...

11) Vgl. Mc. 13, 33-37 **WEEST WAAKZAAM**
Weest op uw hoede; weest waakzaam, want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is. ...

https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=1&al=672